

het theologisch examen, eerste gedeelte, afgelegd en 10 onzer Broeders werden voor de kerken beroepbaar gesteld.

Curatoren herinneren aan dit een en ander, om de kerken op te wekken tot dankzegging aan den Heere en tot aanhoudend gebed voor de School, opdat de Heere haar verder zegene en ten zegen stelde voor zijn kerk.

Maar tevens, — om op te wekken tot getrouw collecteren voor deze Inrichting.

Zij hebben er freeds meer op gewezen, en 't worde hun niet euvel geduid, dat zij er nog eens op wijzen: terwijl de uitgaven steeds meerder worden, — niet uit zucht naar weelde, of omdat niet alles zoo zinnig mogelijk wordt beheerd, maar om de School aan haar doel te doen beantwoorden en de kerken van wel toegeruste dienaars te voorzien, — worden de inkomsten niet meer. Integendeel, zij zijn minder dan een vijftal jaren geleden en, waren zij in het voorlaaste jaar weer iets toegenomen, in zijn Verslag over 1895/96 moest onze Ijverige en accurate Penningmeester verklaren, dat de Gewone en 6-December-collecten weer f 600 minder hadden opgebracht dan in het vorige jaar.

Laat deze herinnering genoeg zijn, om onze bede bij al onze kerken gehoor te doen vinden dat zij, naar de mate harer kracht, hare grotere of kleinere bijdragen voor de verzorging onzer School geregeld afleveren, en onzen Penningmeester doen toekomen.

De lotijke gewoonte van sommige kerken, om bij gelegenheid van den jaardag der School een feestcollecte voor haar te houden, worde ook nu niet nagelaten, maar vinde steeds meer navolging, waar zulks tot nog toe geschiedde.

De Heere sel vervulle voort al hare en Zijner kerken nooddrift, tot lof en prijs van Zijnen grooten Naam.

Namen Curatoren voorn.

L. Nuyss, Scriba.

Amsterdam, November 1896.

DEPUTATEN SYNODI.

Aan de Kerkenraden!

De Generale Synode, gehouden te Middelburg, Augustus j.l., benoemde, naar aanleiding van het bezwaarschrift van Me. J. J. G. Gerbenma, afgesneden lidmaat der Gemeente te Oppenhuizen, ondergeteekenden als deputaten, met last: de al of niet gegrondheid der aansijding en der censuur te onderzoeken, en daarvoor te beslissen.

Deputaten hebben 16 November dezen last volbracht, en brengen den uitslag ter kennis van de Gereformeerde kerken.

Na alle sukken onderzoek en den kerkeraad benevens den vroegeren Consulent, Dr. Kruyswijk en den vroegeren Ouderling T. A. de Jong, te hebben gehoord, zijn deputaten tot de volle overtuiging gekomen:

dat er geen grond is te vinden voor de censuur, op zuster Jitke Gerbenma toegepast;

dat de kerkeraad, de Classis en de Provinciale Synode als „lang afgedane zaken“ hebben ter zijde gesteld de inderdaad gegrondde klacht van zuster J. G. tegen den Ouderling S. — in plaats van deze naar behooren te onderzoeken en S. in kerkelijke behandeling te nemen;

dat het wegblijven van zuster J. G. uit de godsdienstvereeniging, na zulk een behandeling — hetwelk niet goed te keuren, ofschoon wel te verklaren is — aan den kerkeraad en de meerdere vergaderingen geen recht kon geven, om met de onwetige censuur voort te gaan.

dat de handelwijze van den kerkeraad en van de meerdere vergaderingen en hare deputaten hieruit is te verklaren, dat zij, door de vraag naar de gegrondheid der censuur ter zijde te stellen, op een verkeerd pad gekomen zijn, en toen moelijkheden konden dan in het gedrag van zuster J. G. hardnekkig verzet zien en met bestraffingen en censuur voortvaren;

dat de kerkeraad behoort te belijden, aan zuster J. G. onrecht te hebben gedaan, en haar in volle rechten moet herstellen;

dat zuster J. G. niet altijd de betamelijke Christelijke zuchtmoedigheid heeft betracht, en door haar publiek schrijven, in het blad „De Gereformeerde Kerk“, de Gereformeerde kerken in Nederland heeft verdacht gemaakt, en dat voor de Generale Synode, hij wie zij hare klacht wilde brengen, vergaderd was; en dat zij zich daarvoor heeft te verontmoedigen.

Op genoemde gronden hebben deputaten besloten:

de afsijding en de censuur, op zuster Jitke Gerbenma toegepast, op te heffen;

den kerkeraad op te dragen, haar, met erkenning van de schuld des kerkerada, weder aan te nemen als lidmaat in volle rechten;

in de vergadering der Gemeente deze bevestiging der zaak bekend te maken en God te bidden, dat Hij de zonden, in deze zaak begaan, genadiglijk vergeve om Christus' wille, en der Gemeente Zijnen vrede schenke.

Tot hun blijdschap kunnen deputaten hierbij voegen, dat dit besluit de instemming van al de broeders mocht verkrijgen, en dat deze droeve zaak nog aan den avond van denzelfden dag op boven aangeduide wijze is bevestigd.

Deputaten voornoomd,

L. LINDENBOOM.

Nov. 1896. J. OFFKROA.

L. J. VISSER.

Door Kinderen.

XXVIII.

DE NADERENDE BESLISSING.

Intusschen vertoefde de grijsaard nog bij den burgemeester.

„Wij blijven u onvoorwaardelijk trouw, genadige heer“, sprak laatstgenoemde; „wij zullen u niet afvallen.“

„Ik dank u voor uw trouw“, antwoordde de grijsaard. „Ja, ik gevoel het zeer wel, dat ik mij een plaats in de harten van de inwoners dezer stad veroverd heb. Daarom vrees ik ook niet voor de toekomst.“

„En nu denkt gij naar Wetzlar te gaan?“

„Gewis“, luidde het antwoord. „Ik heb van die stad een uitnodigend ontvangst, waaraan ik binnen weinige dagen denk gevolg te geven. Het wordt tijd, dat ik mij ook in andere deelen van het Rijk vertoon.“

„Ach, genadige heer, blijf toch hier“, smeekte de burgemeester. „Ik vrees voor onheil, wanneer gij daaraan reist. Blijf hier wat ik u bidden mag; hier achter de muren onzer stad en in de nabijheid der andere steden die uw partij gekozen hebben, zijt gij veilig, terwijl u elders duizend gevaren bedreft.“

„Ik gevoel, dat de beslissing nader“, sprak de grijsaard, „doch ik vrees haar niet. Rudolf of ik, slechts één van ons beiden kan heerscher zijn in dit land. En, ik ben niet geneigd mijn geïrriteerde aanspraken op den Duitschen keizerkroon te laten varen.“

De beide mannen namen nu afscheid, en de grijsaard begaf zich weder naar zijn woning.

Beneden, vóór het raadhuis, werd hij door de nog steeds wachtende menigte met luid gejuich begroet, en tot aan zijn woning begeleid.

Intusschen was koning Rudolf met zijn leger voor Kolmar verschenen. Het was de 14e Juni van het jaar 1895. De burgemeester, Walter Rossmann, liet de stadspoort sluiten, en weigerde den koning den toegang. Toen reed deze zelf tot voor den muur der stad, en begerde den burgemeester te spreken.

„Weet gij niet, wie ik ben?“ dus vroegde hij den burgemeester, toen deze op den muur verschenen was.

„Zeker, gij zijt de graaf van Habsburg“, klonk het van den muur.

„Dat ben ik“, antwoordde de koning, „doch ook uw koning en heer, en verlang als zoodanig, dat gij mij de poort uwer stad opent. Weigert gij, zoo zal ik de stad streng straffen.“

„Wij hebben slechts één heer“, sprak de burgemeester op tritschen toon, „en dat is keiser Frederik, die thans in Nuys verblijft houdt.“

„Gij zijt gek, man“, riep de koning uit; „hij, dien ge uw heer noemt, is een bedrieger. Ik zal u tot morgenmiddag bedenktijd geven; zoo ge dan de stadspoort niet vrijwillig opent, zal ik mij met geweld toegang verschaffen.“

Dit gezegd hebbende, reed de koning weg. Hij was zeer onstemd, toen hij zijn legerplaats weer bereikte. Zoo erg had hij zich den toestand niet voorgesteld en hij besloot thans krachtige maatregelen te nemen. Toen dan ook te bestemde tijd de poort niet geopend werd om hem binnen te laten, zette hij met alle kracht het beleg voort. De stad werd van alle zijden ingesloten. Den derden dag liet Rudolf werptorens voor de poorten plaatsen, ten einde deze te rammen. Toen de burgers van Kolmar uit deze toberdeelen zagen, dat het den koning met zijn bedreiging ernst was, verzamelden zij al hun krachten, en beproefden een uitval in het vijandelijke leger. Doch Rudolf was er op voorbereid, zoodat de burgers met bebloede koppen afsteiden. Ja, zelfs was het den belegeraars bijna gelukt, met de vluchtende burgers de stad binnen te dringen. Ter nauwernood konden zij de poort sluiten, waardoor velen buiten bleven, en door de soldaten van koning Rudolf gevangen genomen werden. Deze liet elken vijftien man der gevangenen ophangen, doch den overigen schonk hij de vrijheid, om te gaan waarheen zij wilden. Schaden konden zij den koning toch niet, daarentegen door het verhalen van zijn strengheid en macht er veel toe bijdragen, dat de schrik voor 's konings wraak velen om het hart sloeg, en het land gemakkelijk tot gehoorzaamheid zou kunnen worden gebracht. Ten deele werd dit doel door hem bereikt.

Intusschen waren de beide graven, die door Rudolf naar Nuys gezonden waren, teruggekeerd, en deelden hem den uitslag hunner onderhandelingen mede.

„Na den hardnekkigen tegenstand, dien ik hier voor Kolmar ondervind“, sprak de koning, „nadat de gezanten hun boodschap overgebracht hadden, verrast het mij niet, dat ook in Nuys de geest des oproers heerscht. Doch met Gods hulp zullen wij dien overdrücken, en den burgers toonen, dat er nog een koning in 't land is.“

Den volgende dag kwam ook de reeds vooraf aankondigde boodschap van den zoogenaamden keizer. Zij werd gebracht door niet minder dan twintig burgers van Nuys, en aan 't hoofd van dezen stoet stonden de drie tot ridders geslagen dienaars van den grijsaard.

Kunald, Wolfram en Egbert. Allen waren op kosten des grijsaards, op 't deiligst gekleed, en maakten een schitterend indruk.

Dadelijk liet de koning zijn vertrouwde raadslieden in zijn tent bijeenroepen, ten einde in hun tegenwoordigheid te verneemen, wat de boden van zijn tegenstander hem te zeggen hadden. Kunald, Wolfram en Egbert werden, als woordvoerders van het gezantschap, de tent des konings binnengeleid en overhandigden dezen het schrijven hun meesters. Rudolf las het met luider stem voor.

„Ik, Keizer Frederik II uit het Huis der Hohenstaufen, doe hierdoor aan graaf Rudolf van Habsburg, die thans door de keuze der keurvorsten de koninklijke heerschappij over Duitschland uitoefent, kond en te weten, dat ik na lange afwezigheid in mijn vaderland teruggekeerd ben, en de keizerlijke macht weder overgenomen heb. Ik roep ridders graaf Rudolf van Habsburg op, binnen tien dagen, gerekend van den dag, waarop hem deze mijne boodschap overhandigd wordt, zich naar mijn getrouwe stad Wetzlar te begeven, alwaar ik thans verblijf denk te houden en daar zijn ten onrechte gevoerde koninklijke heerschappij in mijn handen te leggen, als wanneer ik hem opnieuw met de goederen zijns huizes belesenen zal.“

Toen Rudolf geleend had, was hij zoo verast, dat hij in de ontroering van zijn vroom en nederig hart uitriep: „Heere, God des hemels en der aarde, Uw wil geschiede! Is het Uw wil, dat deze heerschen zal, dan begee ik slechts mij ten volle aan dien wil te onderwerpen. Ook kan ik U niet wederstaan en het besluit uwer gerechtigheid thans veranderen.“

De herten der vergaderden echter gloedien, bij het vernemen van de boodschap des keizers, van heiligen toorn, welke zich uitte in het ge-roep: „Onbeschaamd! Wat een bedrieger!“ Woedend zag men de overbrengrers der trotse boodschap aan, en de koning riep thans: „Uit is mijn geduld! Gaarne had ik den bedrieger 't leven gegund. Maar hij staat mij naar de kroon, en wil zijn bedrog met alle geweld volhouden.“

Hij wendde zich tot de boden en sprak: „Gaaf, zegt den schelm, die u gezonden heeft, dat ik te Wetzlar komen en hem dan een kroon opzetten zal, waar hij niet naar verlangt.“

De woorden vonden luide toelichting. Kunald en zijn makkers haastten zich weg, bij toon zij de tent achter zich hadden. De koning begreep onmiddellijk raad; allen meenden dat men voorreest van de belegering van Kolmar moest afzien en naar Wetzlar trekken, om daar streng gericht te houden over Rudolf's mededinger. Aanstonds werden nu de belegeringswerktuigen afgebroken, en begon de aftocht. De burgers van Kolmar juichten, wij zij dachten dat de koning uit vrees zoo handelde. 't Zou tot hun schade straks anders blijken.

Weldra hield intusschen de grijsaard met groote plechtigheid zijn intocht in de toen vrije rijkstad Wetzlar. Hij bevestigde haar voorrechten, stroomde middelrijk goud, gaf den armen veel, en alles liep toe tot de feesten, die men vierde. Vorsten en steden zonden gezantschappen, aan welke de gewaande keizer zijn gunst verzekerde.

„Duurde tot Juli, eer koning Rudolf, die met zijn leger niet enel kon voortrukken, voor Wetzlar verscheen. Een dag later kwam ook met een beide gewapenden, bisschop Sifried, die 't nu geraden achtte Rudolf te steunen. Ook kwamen tot dezen van alle kanten trouw gebleven ridders, velen wellicht ook uit nieuwsgierigheid, hoe de strijd zou alloopen.“

CORRESPONDENTIE.

J. E. te Gr. R. (N.-Am.) Een weinig geduld, dan krijgt uw nieuwe reeks een beurt. Uw vrees voor onbescheidenheid heeft geen grond.

HOOGENVELDE.

INGEZONDEN STUKKEN.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie.)

ROTTERDAM, 18 NOV. 1896.

Gracht Heer Redacteur!

In het laatste No. van de *Heraut* trok de aanvraag om een predikant voor Humpata mijne aandacht. Volgens de voorstelling, daar gegeven, ligt die plaats in Midden-Afrika. Dit rijmt reeds niet best met de onderstelling dat het tot den Transvaal behoort. Maar indien men van den Transvaal het noordelijkst deel bedoelt, en de uitdrukking „Midden-Afrika“ wat ruim opvat, dan komt men er ongeveer.

Maar, ... zouden de lezers uit dat stuk wel den indruk krijgen, dat Humpata in West-Afrika ligt, even oostelijk van de *Kust-plaats* Mossamedes, in de Portug. Provincie Angola, op 15° ZB en 13° OL nabij Huila? (Op sommige kaarten wordt Humpata aangeduid door St. Januari). In die streek hebben zich voor ongeveer 20 jaren de bekende trekboeren gevestigd, en met hen wellicht ook kafferbedienden. Vragen deze nu een leeraar?

Of is er nog een ander Humpata? Voor het mogelijke geval, dat iemand „gepakt“ mocht worden door het woord dat U aan het stukje toevoegt, hebben mijne opmerkingen wellicht eenige waarde.

Hoogachtend,

Uw dw. dr.

JOH. BESELAAR,

Nieuwland 4.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BEROEFEN: Amersvoorden (cl. Middelburg), Joh. S. Langen te Oldelbroek. — Anna-Jacobspolder (cl. Tholen), H. Kuit te Putten. — Kamerik (cl. Breda), A. L. Ruijs te Serooskerke (cl. Middelburg). — Marken, A. J. Tenkink te Vorden. — Genemuiden, J. Meijer te Langelaag (cl. Zwolle). — Oudega (cl. Drachten), G. Rensing, cand. te Kampen.

AANGENOMEN: Baarn, A. van der Sluis te Enkhuizen.

BEDANKT: Gouda, B. R. J. W. Rudolph te Leliden. — Ter-Neuven, H. Bouwman te Berlikum (Friesland). — Almkerk, C. B. Schoemakers te Oost- en West-Souburg (cl. Middelburg).

Nederlandsche Hervormde Kerk.

BEROEFEN: Utrich, B. Wissing te Hardinxveld o.a. — Dokkum, H. D. Hellema te Simonszavenen Bier. — Breda en Gastel, W. Mulder te West-Gracht. — Rhoon e. a., J. Hoekstra j.l. te Heteren. — Asch, J. Bronckhorst, cand. te Elkeem. — Nieuw- en St. Joostland, G. Tjasma te Veen (Noord-Brabant). — Accourt, Bergumerheide, Tubbergen en Wilhelmstad, W. G. van Leeuwen, cand. te Arnhem. — Dardel, D. van Rijn, cand. te Henselum. — Wilsun, H. L. A. Feijkes, cand. te Dordrecht. — Scherpenzeel, J. R. Callenbach te Versce. — Brielich Nieuwland, N. C. Schermerhorn te Nieuwe Niedorp. — Burgwerd, E. J. Homot te Staphorst. — Metlaway, C. A. A. G. Heeling, cand. — Streelker (Z.-H.), Eijnaert en Heiningen (N.-Brab.), K. Haviga te Andel (N.-Brab.). — De Leek, F. Tammens te Werversloot. — Elburg (cl. Harderwijk), J. van der Plasse te Gonderik. — Zuidzande, G. Smit, cand.

AANGENOMEN: Rijperkerk, A. S. Talma Dr. te Haften. — Drachten e. a., D. J. Aris te Garlip.

BEDANKT: Oostervierum, G. Visser, cand. — St. Maartensdijk (Zeeland), P. Bokma te Gorinchem. — De Vuursche, J. C. van Toorenbergen te Blankenham. — Rheden en Doorn, J. H. Wensinck te Nijkerk op de Veluwe. — Nieuw-Dordrecht, B. Belgraver te Wehe en Zuurdijk. — Nijehaake e. a., J. P. Hattink te Muiden. — Serooskerke (cl. Zierikzee), W. H. Roobol te Oostvoorne. — Vierpolders, N. J. C. Schermerhorn te Nieuwe Niedorp. — Brinlese, J. M. E. Steenbeek te Steenderen en Bronckhorst. — Biezelinge, R. Brouwer te Stiens.

Advertentien.

Tot onze diepe smart overleed heden onze hartelijk geliefde Moeder en Grootmoeder

SYA KORTEWEG,

Wed. C. VAN DRIMMELEN,

na een geduldig, doch smartelijk lijden, in den ouderdom van 75 jaren en 10 maanden. Die haar in haar zorgvol leven hebben gekend, zullen de diepte van onze smart gevoelen.

Daar haar heengaan niet zonder hope was, lenigt eenigzins onze droefheid.

Mede namens Kleinkinderen,

N. VAN DRIMMELEN.

P. VAN DRIMMELEN—

VAN DER

C. A. VAN DRIMMELEN.

E. VAN DRIMMELEN—

CREZEE.

L. M. VAN DRIMMELEN.

L. M. VAN DRIMMELEN—

VAN MOURICH.

H. E. VAN DRIMMELEN.

A. VAN DRIMMELEN—

BROEKE.

A. N. VAN DRIMMELEN.

H. VAN DRIMMELEN—

VAN SPRANG.

J. A. C. VAN DRIMMELEN.

F. VAN DRIMMELEN.

E. A. VAN DRIMMELEN.

Klundert, 21 Nov. 1896.

Langa dezen weg betwig ik mijn dank aan allen voor de deelneming, ondervonden in het voor mij zoo smartelijk verlies.

C. DROPPERT.

Vlaardingen, Nov. 1896.

Aanbieding.

J. EHS. „Van de Publieke Schriften“, perk. bnd. f 2.50

„Van en tegen Vorstius“, een vijftal stedschrijven in 1 bnd. f 1.—

W. TE WATER. „De kerk van Gent“, geb. f 1.50

„GRAVENZANDE. „De Synode van Wexel“, geb. f 1.50

Alle vier te samen voor f 5.50. Aanbiedingen aan het Bureau van dit blad, onder leiding A. A.

P. VAN EIJK.

Firma JOHANNES KRAMER & Co.,

DAM 15—17, AMSTERDAM.

Kopen en verkoopen EFFECTEN, diverse LOTEN en vreemde COUPONS. Wisselen Gouden, Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten. Sluiten PROLONGATIE en BELEENINGEN. Nemen gelden A DEPOSITO 1/2 pCt. onder de prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

BUSTES in PLASTIEK.

LUTHER en CALVIJN,

formaat 32 x 23, f 5.— per stuk.

Is. da Costa en Mr. G. Groen v. Prinsterer.

formaat 24 x 14, f 3.— per stuk.

PORTRET van CALVIJN,

formaat 72 x 55, f 3.—

Boekhandel van B. VAN DER LAND,

Amsterdam, Rembrandtplein 10.

Bij A. FISSCHER, Boekhandel, Elisabethstraat 3, te Utrecht, is verschenen:

ADAM en CHRISTUS.

NEGEN LEERREDENEN

van H. HOEKSTRA,

Bedinaar des Woords bij de Geref. Kerk te Schiedam.

De prijs van dezen bundel is f 1.25

en in netten linnen stempelband f 1.60

Tevens verschenen:

Het licht, schijnende in de duisternis.

TOESPRAAK, in 't belang der Vrije Universiteit gehouden

door H. HOEKSTRA.

Deze rede kost afzonderlijk f 0.30, doch

wordt aan iederen koper van het negental

Leerredenen present gegeven.

Na ontvangst van postwissel, franco toezending door den uitgever

A. FISSCHER, Boekhandel, Utrecht.

De Vereeniging tot Bijbelverspreiding

Zij, die nog wenschen te announceeren in de eerste oplage der CATALOGUS (gratis-verspreiding door Nederland, Koloniën en België) gelieven ten spoedigste copy te zenden aan den Agent P. DE HAAN, Predikheerstr. No. 24bis, te Utrecht; de Zendingdrukkerij te Ermelo; den Agent A. A. H. VAN LEEUWEN, Gerard Doustraat 174, Amsterdam, of aan den Administrateur H. VAN DER LINDE, Toernijsgr. 4, Amsterdam.

Prijs per regel 10 Cents (circa 8 à 10 woorden).

Agenten gevraagd, te adresseren aan den Administrateur.

Ten voordeele der Helderingsgestichten.

Firma J. L. BEIJERS te Utrecht en

Firma H. TEN HOET te Nijmegen,

geven uit:

UIT DE OVERBETUWE.

PLATEN MET BIJSCHRIFTEN

door

M. W. MACLAINE PONT,

uitgegeven ten voordeele van de Helderingsgestichten te Zetten.

Keurig gebonden in fraai geteekenden band f 2.30.

Vrije Universiteit.

In dank ontvangen:

Voor de Vereeniging:

Aan Contributie:

Door den heer A. Pijl Jan, te Alblasdendam: uit Alblasdendam f 71; uit Nieuw Lekkerland f 35; uit Slidrecht f 24; samen f 130; door

den heer D. Scheepma te Schiedam f 69;

door den heer P. Adriane te Helder f 25;

door den heer W. Caspers te Heinoord f 74;

door den heer A. Vingerling te Gouda f 141.50;

door den heer G. Davelaar te De Bilt f 71;

door den heer G. Schimmel te Amersfoort f 43;

door den heer H. A. P. Meijer te Hazerswoude f 34.50;

door den heer D. A. Jaarsma te St. Nikolaasgr. f 36.50;

door den heer J. van Buuren te Delfzijl f 11;

door den heer J. H. Pen te Wetering (Blokzijl) f 11;

door den heer P. Goudappel te Delft, te storting f 400;

door Ds. A. van Dijken te Aalten f 53.

Aan Collecten (voor de Theol. Fac.)

Van de Geref. kerk te Enschede B/29.03/48;

van idem te Emmen f 6.20; van idem te Schoonebeek f 9.61/2; van idem te Coevorden f 4.06;

van idem te Gies f 4.72; van idem te Sleen f 5.60/1; van idem te Nieuw Amsterdam f 5.70;

van idem te Schoonoord f 1.22/1/2; van idem te Aaliden f 5.00; van idem te Varsveld f 7.20;

van idem te Gauw f 14; van idem te Uithuizermeeden f 22; van idem te 't-Gravenhage A (halve coll.) f 29.37; van idem te Raambrugge (halve coll.) f 7.88; van idem te Vinkeveen f 4.23/1/2; van idem te Nichtevecht f 7.00; van idem te Breukelen f 11.81/2; van idem te Kocengien f 7